

18.12. adventný čas

Lk 1,18-24

Povzbudiť ku statočnosti
Statočnosť

Nachádzame sa v dobe, v ktorej je pomaly viac chaosu ako poriadku. Je veľmi rýchla a väčšina ľudí rozmýšľa len nad tým, ako toho druhého oklamať. Muži opúšťajú svoje manželky, manželky mužov, deti utekajú od svojich rodičov. Každý večer počujeme v správach o nejakej vražde či lúpeži. Zdá sa nám, akoby sa blížil koniec sveta a mala prísť Božia spravodlivosť. Ale ak chceme obstáť v Božej spravodlivosti, musíme aj my konať podľa evanjelia, Božej spravodlivosti.

V evanjeliu sme počuli o mužovi, o ktorom počujeme počas roka, len niekoľkokrát: o Jozefovi, ktorý bol manžel Márie, a bol to človek spravodlivý, nechcel Máriu vystaviť potupe. „***Preto ju zamýšľal potajomky prepustiť***“ (Mt 1,19).

Predstavme si vtedajšiu situáciu. Jozef muž počestný a spravodlivý. Dozvie sa, že Mária je v pozhnanom stave. Buď ju prepustí, alebo verejne vyhlási jej stav. Potom ju čaká už len ukameňovanie. Ale keďže Jozef je muž spravodlivý, preto ju chce potichu prepustiť. Nič rozumnejšie ho nenapadá. Vtom sa mu zjaví Pánov anjel a vysvetlí mu situáciu, čo sa vlastne deje. Jozef má možnosť povedať áno, alebo nie. Prijíma Pánovo poslanie, a tak sa stáva Ježišovým vychovávateľom - pestúnom. Nepozera na to, čo mu povedia ľudia, čo si budú rozprávať o ňom poza chrbát, ale plní Pánovo slovo. Odráža sa v ňom doterajšia výchova. To, čo sa vyrieklo jedným slovom, že bol mužom spravodlivým, bolo nadobudnuté za celý život.

Advent je časom, keď Boh oslovuje každého z nás. On vie, že v našom živote voči Nemu tiež nie je vždy všetko v poriadku a často máme strach. Práve v týchto dňoch nám ponúka novú príležitosť nábrať odvalu do nového života s Kristom. Vie, že na nás denne doráža Boží nepriateľ, a preto nám núka pomoc, aby sme sa nespoliehali iba na seba, na svoje sily, na pomoc psychológov, či psychiatrov. To však vyžaduje z našej strany prehodnotiť svoj vzťah k tomuto svetu, k ľuďom okolo nás, a hlavne vzťah k Bohu. A to nám už nevoní. Máme vychodené chodníčky, vytvorené vzťahy k veciam tohto sveta, na ktoré sa spoliehame, že nám pomôžu. Preto Boha preradujeme kdesi mimo, na druhú koľaj a jeho ponuku a oslovenie odkladáme do trezoru, ktorý použijeme v poslednej chvíli ako nejaký automat.

Boh však pozýva aj nás, aby sme mali svoj podiel v dejinách spásy. Zvlášť to pociťujeme v týchto chvíľach, keď sa pomaly končí Advent a blížia sa Vianoce. Počas týchto štyroch týždňov nás oslovovali adventné postavy, na Vianoce nás osloví sám Ježiš. Od nás sa v tejto chvíli požaduje to, čo povedal anjel Jozefovi: „***Jozef, syn Dávidov, neboj sa prijať Máriu, svoju manželku***“ (Mt 1,20). To dôležité slovo je „nebáť sa.“

Nemáme sa báť byť lepšími ľuďmi, nemáme sa báť osobného posväcovania, nemáme sa báť zanechať svoje hriechy. A predovšetkým nemáme sa báť prijať Krista do svojho života.

Advent je čas, keď Božia ponuka je tak výrazná a zrozumiteľná, že ju musí pochopiť a vidieť každý. Nehľadajme falošné výhovorky a nebojme sa, ale otvorene sa pre prijatie Boha do našich životov.

Amen